

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ
Навчально-науковий інститут управління, економіки та бізнесу
GDAŃSK UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

МАУП

Матеріали
III Міжнародної науково-практичної
конференції
“ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ
УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІКОЮ В УМОВАХ
ЦИФРОВІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ”

10 жовтня 2025 р.

Київ
2025

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова оргкомітету:

Гончаренко Михайло Федорович – віцепрезидент Міжрегіональної Академії управління персоналом, д-р екон. наук, проф.

Заступники голови:

Семенець-Орлова Інна Андріївна – директор Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р наук з держ. упр., проф.;

Каліна Ірина Іванівна – заступник директора Навчально-наукового ін-ту управління, економіки та бізнесу, д-р екон. наук, проф.

Члени оргкомітету:

Братусь Ганна Анатоліївна – завідувач кафедри управління бізнесом ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Дмитренко Геннадій Анатолійович – почесний професор кафедри економіки бізнесу ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кришталь Галина Олександрівна – завідувач кафедри фінансів, банківської та страхової справи ННІУЕБ, д-р екон. наук, проф.;

Кривоберець Марина Миколаївна – завідувач кафедри організації туристичної діяльності ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.;

Мазур Юлія Володимирівна – декан ННІУЕБ, канд. екон. наук, доц.

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 29.10.25)*

III Міжнародна науково-практична конференція “Інноваційні методи управління економікою в умовах цифровізації бізнесу”: зб. матеріалів конференції (м. Київ, 10 жовтня 2025 р.) / ред. кол.: І. А.Семенець-Орлова (гол. ред.), І. І.Каліна (заст. гол. ред.), Ю. В. Мазур (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2025. 512 с.

ISBN 978-617-02-0419-6 (електронне видання)

Для науковців, представників бізнесу та здобувачів вищої освіти.

Тексти тез надано в авторській редакції. Автори несуть повну відповідальність за зміст публікацій, а також добір, точність наведених фактів, цитат, власних імен та інших відомостей.

Левченко Микола Олексійович

Стратегічна підтримка керівництва як ключовий чинник ефективного впровадження інноваційних технологій у сфері туристичної діяльності 98

Кононенко Катерина Геннадіївна

Туристичний бізнес України в умовах глобалізації: стратегії збереження ідентичності 100

Санченко Алевтина Євгенівна

Транспонування директив ЄС до національного законодавства для впровадження інноваційних підходів у сфері сталого корпоративного управління 104

Охрімчук Анастасія Максимівна, Червінська Любов Петрівна

Використання інтелектуальних CRM-систем: як бізнесу краще розуміти клієнтів 109

Лигирда Анастасія Василівна

Особливості споживчої поведінки під впливом цифрових технологій 111

Чмир Ярослав Ігорович, Попович Ліана Михайлівна

Роль громадських організацій у формуванні соціальної та гуманітарної політики в Україні 116

Чмир Ярослав Ігорович, Морозов Володимир Леонідович

Партнерство держави та громадянського суспільства у забезпеченні соціальної справедливості 118

Чмир Ярослав Ігорович, Плахотний Андрій Юрійович

Громадянська активність як чинник модернізації гуманітарної політики держави 121

Чмир Ярослав Ігорович, Дацюк Каріне Арутюнівна

Інституційна взаємодія органів влади та НУО у реалізації соціальних програм . 123

Середюк Катерина Володимирівна, Гудович Олена Володимирівна

Інноваційні підходи у сучасному фармацевтичному бізнесі: біотехнології, цифровізація, нанотехнології 125

Середюк Катерина Володимирівна

Інтелектуалізація управління бізнес-процесами як фактор цифрової модернізації економіки 128

Кривоберець Марина Миколаївна

Цифровізація як стратегічний інструмент підвищення конкурентоспроможності туристичного бізнесу 131

Башинська Марина Ігорівна

Роль цифрових фінансових інновацій в оптимізації міжнародних туристичних операцій 133

Сичов Олександр Володимирович

Інноваційний потенціал малого та середнього підприємництва країн Європейського Союзу та можливості його використання для України..... 135

Гетьман Тетяна Віталіївна, Кривоберець Марина Миколаївна

Інноваційні цифрові технології в розвитку туристичного бізнесу України..... 138

РОЛЬ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНОЇ ТА ГУМАНІТАРНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

У період трансформацій українського суспільства, зокрема в умовах повномасштабної війни з Росією та орієнтації на європейський шлях розвитку, громадські організації (ГО) набувають особливого значення у формуванні соціальної й гуманітарної політики держави. Як елемент “третього сектору”, вони виступають посередниками між громадянами та владою, забезпечуючи представництво інтересів населення, захист прав вразливих груп, мобілізацію ресурсів і вплив на ухвалення рішень. Соціальна політика охоплює заходи державних та недержавних інституцій, спрямовані на виявлення й задоволення потреб громадян, тоді як гуманітарна політика — це система дій, що гарантує права та підтримку людей у кризових ситуаціях, зокрема під час війни. За статистикою станом на 2018 рік в Україні діяло понад 89 тисяч ГО, які об'єднували майже 19 мільйонів осіб, що свідчить про значний потенціал громадського сектору у впливі на політичні процеси [1].

Розкриття ролі ГО у формуванні, реалізації та моніторингу соціальної й гуманітарної політики, з урахуванням досвіду взаємодії з органами влади, існуючих викликів і перспектив розвитку. У центрі уваги — те, як діяльність громадських інституцій підсилює державні ініціативи, сприяє стійкості та розвитку суспільства. У період війни їхні основні зусилля спрямовані на підтримку внутрішньо переміщених осіб, ветеранів, осіб з інвалідністю та інших вразливих груп, що робить їх незамінними учасниками гуманітарного процесу.

Громадські організації виступають важливими чинниками у сфері соціальної політики: вони гарантують дотримання прав людини, сприяють самоорганізації громадян і здійснюють громадський контроль за діяльністю влади. Представляючи інтереси окремих соціальних груп — молоді, людей з інвалідністю, переселенців, — ГО реалізують лобістські ініціативи, проводять консультації, здійснюють інформаційну та просвітницьку діяльність. Їхня участь у соціально-економічних процесах сприяє стабільності, розвитку людського капіталу та реалізації конституційних принципів, за якими життя, гідність і здоров'я людини є найвищими цінностями.

В умовах європейської інтеграції ГО допомагають адаптувати державну політику до стандартів ЄС, виступаючи рівноправними партнерами влади.

Вони беруть участь у грантових програмах, розробці нормативних актів, публічних консультаціях. Згідно з опитуванням 2017 року, серед 192 представників ГО найрезультативнішими способами впливу на політику були створення асоціацій (37 %), співпраця із ЗМІ (35 %) та організація публічних дискусій (23 %). Це свідчить, що громадський сектор не лише реалізує локальні ініціативи, а й здійснює контроль за якістю державних послуг.

Важливим напрямом роботи ГО є надання соціальних послуг у тих сферах, де держава не завжди ефективна. Вони проводять навчальні програми, надають юридичну та психологічну допомогу, підтримують соціально незахищених громадян. Під час війни роль таких організацій значно посилилася: вони сприяють працевлаштуванню ВПО, координують релокацію бізнесу, а також беруть участь у реалізації Постанови Кабінету Міністрів № 331 від 20 березня 2022 року, яка передбачає компенсацію роботодавцям за працевлаштування переселенців [2].

У межах гуманітарної політики ГО забезпечують оперативне реагування на кризи, швидко залучаючи ресурси та організовуючи допомогу. Вони проводять збір гуманітарної підтримки, надають матеріальну, правову й психологічну допомогу, формуючи культуру солідарності. Досвід показує, що волонтерські ініціативи реагують швидше, а усталені ГО забезпечують довготривалість і легітимність дій, що створює ефективну систему взаємодії.

Приклади конкретних програм демонструють практичний внесок ГО. Так, за Постановою КМУ № 214 від 7 березня 2022 року, ГО долучаються до реалізації програм підтримки ВПО, допомагаючи розподіляти гуманітарну допомогу спільно з Мінсоцполітики. Інший приклад — міжвідомча група, створена Постановою № 519 від 29 квітня 2022 року, де представники ГО відповідають за логістику постачання продуктів у прифронтових регіонах.

Символічною ініціативою є щорічний поїзд “Труханівська Січ”, започаткований у 2016 році 86 громадськими організаціями за підтримки Президента України. Цей проєкт сприяє культурній інтеграції, освіті та суспільній єдності. У сфері реабілітації ГО співпрацюють із міжнародними партнерами, такими як Médecins Sans Frontières, забезпечуючи допомогу ветеранам. Закон № 2193-IX від 14 квітня 2022 року розширив можливості ГО у період воєнного стану, дозволивши цифрову верифікацію даних і спрощене надання допомоги.

Попри значні успіхи, діяльність ГО супроводжується низкою труднощів — нестачею координації з владою, бюрократичними бар'єрами, обмеженим фінансуванням. Воєнні обставини лише посилили ці виклики, зокрема через затримки в доставці гуманітарної допомоги. За результатами досліджень, ефективність офіційних звернень залишається низькою (10–15 %), що засвідчує необхідність посилення участі громадських інституцій у процесах контролю й консультацій за європейським зразком [3].

Перспективи розвитку громадського сектору пов'язані з розширенням його правового статусу, участю у прийнятті рішень, а також з переходом від грантової залежності до системного партнерства з державою. В умовах євроінтеграції, коли більшість громадян підтримує співпрацю з ЄС, саме ГО

можуть стати рушійною силою реформ у сфері соціальної політики, освіти та відновлення інфраструктури.

Отже, громадські організації є невід’ємним елементом формування соціальної та гуманітарної політики в Україні. Їхня діяльність забезпечує захист прав, підтримку населення і демократичний контроль за владою. У воєнних умовах їхній внесок у підтримку ВПО, ветеранів і соціально вразливих категорій є критично важливим. Ефективна взаємодія держави та ГО — це запорука суспільної стабільності, демократичного розвитку й поступу України до європейських стандартів.

Література

1. Денисенко І. Д., Свистун І. Ю. Роль громадських організацій у розробці та реалізації соціальної політики в Україні за нових умов розвитку суспільства // surl.li/edplzf — 2025.
2. Гончар І. Г. Роль волонтерських та громадських організацій у соціальному захисті. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025.
3. Іванов А. В. Соціальна і гуманітарна політика в Україні в умовах воєнного стану. *Вісник НАН України*. 2023. Режим доступу: https://pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2023/2_2023/10.pdf

ЧМИР Ярослав Ігорович

PhD, доцент кафедри публічного адміністрування

МОРОЗОВ Володимир Леонідович

здобувач першого (бакалаврського) рівня

Навчально-наукового інституту управління, економіки та бізнесу

Міжрегіональної Академії управління персоналом

ПАРТНЕРСТВО ДЕРЖАВИ ТА ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ

У період глибоких суспільних трансформацій в Україні, особливо на тлі війни та курсу на європейську інтеграцію, співпраця держави з інститутами громадянського суспільства набуває визначального значення для досягнення соціальної справедливості. Громадянське суспільство, яке об’єднує громадські організації (ГО), волонтерські рухи та інші недержавні ініціативи, виконує важливу функцію у формуванні та реалізації соціальної політики. Воно сприяє захисту прав людини, підтримці соціально вразливих категорій населення та забезпеченню рівності можливостей. У цьому контексті соціальна справедливість розуміється як сукупність принципів і механізмів, що